

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Committed Á dé lai convenu	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)		Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com

No. 6.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(552.)

Thursday,

Vol. 26.

June 25,

2015

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
 satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Šest set let od 6. července 1415

Přiznám se, že jsem nikdy neviděl film Otakara Vávry Jan Hus a z celé jeho trilogie jsem viděl pouze poslední část Proti všem. V divadle jsem viděl Jana Husa pouze jednou a to na Vinohradech před padesáti lety. Přesně před padesáti léty se také konaly v Čechách vzpomínkové slavnosti u příležitosti 550. výročí upálení Mistra Jana Husa. Bylo jich hned několik. Snad poprvé se sešly stovky věřících v Betlémské kapli. Tehdy na shromáždění promluvili nejen zástupci z různých zemí na Západě, ale i ze Slovenska a dokonce ze Sovětského svazu zástupce pravoslavné církve, který Husa nazval hrdinou a o jeho upálení hovořil jako o podvihu. Tento výraz jsme znali pouze v souvislosti s legendárním Meresjevem nebo Zojou Kosmoděmjanskou. 6. července 1965 dokonce Československá televize v přímém přenosu navštívila i Betlémskou kapli.

Je zajímavé, že Husova tradice se jaksi znovu probouzí v okamžicích, kdy lidé cítí absenci pravdy a nsvobodu, zatímco v době narůstající represe začíná převládat spíše svatováclavská tradice (doba Protektorátu, období po srpnu 1968).

Trojdielný film Jan Hus režiséra Jiřího Svobody, podle scénáře Evy Kantůrkové, který uvedla Česká televize koncem května jakoby napovídá, že se opět v lidech po létech blábolení o ekonomice a po touze po hrncích tučného masa, objevuje i touha po něčem jiném, že hodnoty jako pravda či existenciální ručení mají stále co říci.

Když v roce 1964 natočil Pier Paolo Pasolini Evangelium svatého Matouše, mnozí si kladli otázku, proč právě tento režisér, který vstoupil během svého působení v protifašistickém odboji do komunistické strany, natočil tento film a dodejme, že zřejmě nejlepší film o životě Ježíše Krista. Méně známou skutečností je, že Pasolini byl později z Komunistické strany Itálie vyloučen a že on sám se nepovažoval za komunistu, ale za marxistu.

Eva Kantůrková, která napsala knižní předlohu a později scénář filmu Jan Hus byla rovněž členkou KSČ, ale v roce 1970 ze strany vystoupila. Podepsala Chartu 77. Od 6. května 1981 do 22. března 1982 byla vězněna za podvracení republiky. V roce 1985 se stala mluvčí Charty 77. Samizdatová publikace Jan Hus pochází z roku 1986. Později vyšla knižně.

Přečetl jsem si pozorně rozhovor s režisérem v knize Ivany a Jana Lukešových Schůzky se stíny Jiřího Svobody a musím přiznat, že jsem byl častokrát na rozpacích i já. Režisér Christian Schwochoff, který pochází z bývalé Německé demokratické republiky říká, že věci nebyly černobílé, jak to prezentuje současná německá kinematografie, ale měly různé odstíny šedi.

Matěj Hádek v titulní roli Jana Husa

Ruský exilový spisovatel Vasilij Aksjonov při konferenci spisovatelů v Torontu počátkem osmdesátých let tvrdil, že spisovatelé, kteří se spojili s režimem jsou ubijci (vrazi).

V diskusi na jednom z předchozích festivalů se střetli Pavel Kohout a Jiří Menzel. Kohout vyčítal Menzlovi podpis anticharty a cituje ze své básně, že i kat při popravě českých pánů, dělal co mohl v jejich prospěch. Menzel odpověděl, že natočit Postrážiny, je něco jiného než popraviti 27 českých pánů.

Nedá se říci, že by cesta Jiřího Svobody byla přímočará. Již v roce 1963 byl přijat na DAMU, ale vzhledem ke spoluautorství dopisu kritizujícího nedostatky svobody slova byl posléze vyloučen. Pracoval jako řidič, později (1964 – 66) jako skladník OPBH. V roce 1966-1971 studoval FAMU. Jeho prvním dlouhometrážním hraným filmem bylo Zrcadlo pro Kristýnu (1975). Roku 1983 zfilmoval novelu V. Körnera Zánik samoty Berhof z období druhé světové války. Z roku 1985 je film z prostředí neurochirurgické kliniky Skalpel, prosím podle románu V. Stýblové. Okauze tzv. Orlických vražd natočil film Sametová vražda (2005). V divadle Ungelt inscenoval hru Picasso s Vilmou Cibulkovou a Milanem Kňažkem v hlavních rolích.

Od roku 1975 do 1989 byl členem KSČ, poté až do června 1993 členem KSČM. I. sjezd

KSČM v říjnu 1990 ho zvolil předsedou strany. Jeho volba měla vyjádřit posun komunistické strany k reformám a oslovit širší voličskou veřejnost. 5. prosince 1992 byl pravděpodobně v souvislosti se svou politickou činností napaden neznámým maskovaným atentátníkem a vážně zraněn. V roce 1993 ze strany vystoupil (wiki).

Z rozhovoru vidíme, že i Jiří Svoboda narážel. Sám se nepokládá za komunistu, ale podobně jako Pasolini za marxistu. Tvrdí, že není hrdina a že by se pro pravdu nedal upálit, ale že ho fascinují lidé, kteří to dokáží. Přestože je ateistou, nemá problémy točit film o člověku jehož existenciální ručení je založeno na víře v Boha.

Zajímavé je, že film byl udělán v česko-německo-francouzské koprodukcii. Pro českou televizi je trojdielný, zatímco pro zahraničí je zkrácen. Krále Václava IV. hraje skvěle Vladimír Javorský, zatímco titulní roli Jana Husa představuje Matěj Hádek. Sympatická i když někdy trochu koketující je královna Žofie, kterou hraje Marika Šopovská. Nevím do jaké míry je historicky podložená postava otce Dominikána (Milan Kňažko). Celý film je pojat vlastně jako dialog Jana Husa se Štěpánem Pálecem, který byl v mládí přívržencem anglického myslitele Johna Wycliffa (čeština též používá označení

Jan Viklef), později byl jeden z hlavních strůjců Husovy obžaloby. Ve filmu došlo k jeho zlomení během vězení v Bologni, kardinálem Baldassarem Cossou, který se stal vzdoropapežem Janem XXIII. Teprve v roce 1958 Angello Giuseppe Rocallí, když byl překvapivě zvolen papežem, se rozhodl si vzít opět jméno Jan a aby definitivně očistil toto jméno přijal i číslovku XXIII.

Film trochu zjednodušeně popisuje Kutnohorský dekret z 18. ledna 1409 a zcela přeskočil Husovo působení na Kozím Hrádku po jeho odchodu z Prahy, kde Hus vnitřně dozrává. Rovněž je zjednodušen Husův postoj po popravě studentů, kteří protestovali proti prodeji odpustků. Podle dobových pramenů se Hus nejprve zalekl a až po vnitřním zápase a s několikadenním zpožděním tuto popravu odsoudil. V třetím dílu jde spíše o lidský zápas člověka o vlastní identitu. Silná jsou naopak Husova kázání v Betlémské kapli v předchozích dvou dílech.

K filmu přinášíme i rozhovor s holandským teologem působícím na ETFUK v Praze Petrem Moréem, který jsme převzali z časopisu Protestant na str. 4.

Trojdielný film Jan Hus lze vidět na webu české televize.

Aleš Březina

Jak vyjdeme v roce 2015

6 - 25. 6. 2015
 # 7 - 23. 7. 2015
 # 8 - 20. 8. 2015
 # 9 - 24. 9. 2015
 # 10 - 22. 10. 2015
 # 11 - 19. 11. 2015
 # 12 - 17. 12. 2015

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

satellite1-416.com
 zpravy.ca
 zpravy.org
 spravycy.ca

Toto číslo v PDF
 www.6.satellite1-416.com
 www.6.zpravy.ca
 www.6.spravycy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
 kalendar.satellite1-416.com
 kalendar.zpravy.ca
 kalendar.spravycy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
 divadlo.zpravy.ca

Kalendář www.kalendar.zpravy.ca

5. 7. (ne) 10:45
Vzpomínka na Mistra Jana Husa
Kostel sv. Pavla
1424 Davenport Rd., Toronto

5.-25. 7.
Dětský tabor v Hostýně
Info: RNDr. Josef Maxant
(450) 465-4844

26. 7. (ne) 7:30
Czech and Slovak Family
Golf Day Tournament
Soneybrae Golf Club
1430 King St., Port Perry
905/985-2234

8. (v případě deště 9.) 8. (so) 10:00
Letní sokolské hry na Masarykově
rosehillone@rogers.com

14. 11. (so) 18:00
Peter Lipa
Koncert v hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

Toto číslo jsme dali do tiskárny

26. 6. 2015 ve 14:00

Příští číslo vyjde:

23. 7. 2015

Uzavěrka: 17. 7. 2015

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul)

1424 Davenport Rd., Toronto

a

Torontská pobočka ČSSK

vás zvou na vzpomínku

u příležitosti 600. výročí upálení

Mistra Jana Husa

Hledaj pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě,
miluj pravdu, drž pravdu, braň pravdu
až do smrti; neb pravda tě vysvobodí.
M. Jan Hus

Kresba M. Gabánková

Program

10:45 Slavnostní bohoslužby

13:00 Společný oběd (20 dolarů)

14:00 Kulturní program o Husově životě a živá hudba

Kostel se nachází na křižovatce Dufferin a Davenport

Rezervace na oběd:

L. Kozák 416/658-9793 nebo R. Locherová (416/762-6846)

NOCTURNES IN THE CITY
JK PRODUCTIONS & LADO
PRESENTS:

Dinner Show Dance
WITH ONE OF EUROPEAN'S MOST POPULAR AND ENDURING SINGERS

Peter Lipa
SATURDAY, NOVEMBER 14TH, 2015

Eliska Lapiawec, Andrej Saradin,
Majka Rajna, Zolo Lebo
& Hot Five Jazzmakers

For tickets please call Janko Kasiba 905 812 5503

COCKTAILS 6 PM TICKETS \$65
DINNER 7 PM TABLE FOR 9 \$550

HALA KOSTELA SV. VACLAVA, 496 GLADSTONE AVE. TORONTO

Sponsored by: Silent Justice, Kasec, Koffle

Supported by: Akuna, CLARKSON DENTAL CENTRE, SYCAMORE TORONTO, JK PRODUCTIONS, Dr. Shuckova Dentist, satellite 1-416, invis, Ball Records, ED Signa, LABICA BARRISTERIA, FOOD DEPOT, ACCUSONIC, STARSKY, HOMEWARD, AMELIA SERVICES, CENTURY 21, Eddie's, CLARENCE CASTLE, STARSKY, DR. E. STYLIANAKIS

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žilkovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Translations

EVA MESTICOVÁ

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphedema Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

Některé soukromé pojišťovny hradí některé vybrané léčby

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Husovi nešlo o osobní integritu

rozhovor s Peterem Morée

Peter C. A. Morée je církevní historik a teolog, působí na Katedře církevních dějin ETF UK. Zabývá se mimo jiné vztahem náboženství a moderních ideologií, zvláště pak nacionalismu a komunismu.

Jevůbecmožné natočit příběh náboženského reformátora, aby to bylo pravdivé a zároveň zábavné?

Já jsem osobně ještě dobrý film o nějakém náboženské osobnosti neviděl, možná s výjimkou vymyšlených – tam je pro mě docela dobrý příklad Jméno růže, kde náboženství a středověká teologie hrají klíčovou roli a myslím, že se to hodně povedlo. Jinak ale existuje několik filmů o Lutherovi, několik o Husovi. Jsou buď hodně poučné, až příliš zbožné nebo ideologické. Dostat se do myšlení a dilemat takového člověka a prožívat s ním i kus jeho příběhu, to je problém.

A ta nová trilogie České televize spadá kam? Je spíš ideologická, poučná, jiná?

Ta trilogie je snaha o nový pohled ve srovnání s Vávrou, což tam je v pozadí neustále přítomno. Je to také snaha uchopit Husův příběh neideologicky, ale výsledek ideologický přesto je. Tváří se jako nezaujatý nebo, dejme tomu, lidský pohled na Husa, ale je tam řada předpokladů, které pokládám za problematické.

Jak na vás trilogie působila celkově? V čem vidíte její silné a slabé stránky?

Především si myslím, že je to celé zbytečně dlouhé. Zároveň ale – přestože je to tak dlouhé – dochází k nepřijatelným zjednodušením, především v prvním díle. Pokud se něco povedlo, pak to, že Hus tu má do jisté míry opravdu lidský charakter a normální život, byť je samozřejmě otázka, co o něm ve skutečnosti víme. Nicméně tu snahu ukázat ho ne jako svěťce, ale jako normálního člověka vnímám jako docela dobrou.

Co konkrétně třeba v tom prvním díle vnímáte jako nepřijatelné zjednodušení?

Já jsem to viděl v kině jako jakési oficiální uvedení všech tří dílů po sobě, přičemž nám také představovali herce a vůbec ten program byl poměrně pestrý. Byli tam lidé, kteří se zabývají Husem, různí lidé od toho filmu a samozřejmě z České televize, různé celebrity a tak dále. Samozřejmě jsme nejprve viděli ten první film, pak byla krátká pauza a když jsme po skončení prvního dílu odcházeli ze sálu, řekl jsem jednomu kamarádovi: „Zlatej Vávra!“ Uklouzlo mi to úplně mimoděk, aniž bych o tom nějak přemýšlel. Ten první díl totiž pokládám za velmi problematický z hlediska nacionalismu. Kamil Filla v recenzi v Respektu říká, že tam nacionalistický rozměr vymizel, ale já tedy nevím, jaký film viděl – možná prostě zmeškal ten první díl. Ten je totiž tak nacionalistický, že se to nedá vydržet. A u Vávry to v takové míře nenajdeme.

Od začátku je to souboj Čechů s ostatními, přičemž ti ostatní jsou především Němci. Je to postaveno do kontextu údajných snah Zikmunda ovládnout Čechy, k čemuž potřebuje odstranit Václava. Už tam to zaznívá: je to celé vykresleno jako mocenská ambice Zikmunda, který má určitý německý rozměr. Především se to ale týká univerzity. Ta je v té době komplikovanou entitou, která je na rozdíl od současnosti především mezinárodní. Je to složitý mechanismus, jen obtížně pro nás dnes pochopitelný. Na svou univerzitu byla Praha právem hrdá, ale univerzita sama reprezentovala především geografický prostor celé střední Evropy. Do mechanismu univerzity se tak promítalo i to, že tam působí i jiní lidé než přímo místní – a to jsou takzvané čtyři univerzitní národy. Pokud se dnes máme bavit o tom, co to znamená, musíme nejprve to slovo „národ“ vyškrtnout a vymyslet jiné. Dnes to slovo totiž znamená něco úplně jiného než tehdy. Snad by se dalo mluvit o sekcích. Ve filmu je to od začátku postaveno tak, že je

jeden český univerzitní národ, proti kterému stojí národ německý. Tak to ale nebylo. Kromě českého tam byly další tři a název „německý“ mezi nimi vůbec nefiguroval – reprezentovaly v podstatě geografické oblasti kolem Čech na základě toho, kdo tu studoval a chtěl se podílet na chodu univerzity. V tom systému nebylo nic nacionalistického.

To pokládám za velkou chybu. Je to postaveno tak, že se stala Čechům od Němců velká křivda, že mají tři hlasy proti jednomu, a je potřeba to otočit, načež přijde král Václav se svým dekretem. V tom filmu – navzdory jeho neskutečné délce – úplně chybí snaha vysvětlit, jak ta instituce funguje. Pokud chceme rozumět tehdejšímu dění, musíme se držet především toho, co je stejné: tedy akademické svobody, respektive zápasu o ni. To znamená, že každý zásah zvenčí je nepřijatelný. Dnes, v 21. století, už to nemůžeme prezentovat nacionalisticky, jak se to dělalo v 19. nebo v první polovině minulého století. To prostě musí být passé. Je to tlustá červená čára, kterou nelze překročit.

V současnosti by bylo možné prezentovat Husa s důrazem na jeho zaujetí pro Kristovu věc – tedy, na rozdíl od Vávry už ne jako revolucionáře nebo protokomunistu. Film ale režíroval opět ateista. Myslíte si, že je Husův příběh vůbec pochopitelný pro člověka bez víry?

Kdybych řekl, že jen křesťan může pochopit Krista, mluvil bych sám proti sobě. Nezabýval jsem se přímo osobou režiséra Svobody, ale podle několika rozhovorů, které jsem s ním četl, se mi zdá, že se důkladně připravil – odvolává se především na dílo historika Šmahela. Sám Šmahel nebyl komunist, ale spíše disident. Ve své knize ale zdůrazňuje, že jeho pohled na Husa je pohledem nevěřícího. Problém, který vnímám už u Šmahela, ale i u tohoto filmu – a je otázka, nakolik je to film Svobody a nakolik Evy Kantůrkové, která napsala knižní předlohu a scénář – je, že Husa pojímá jako jakousi tragickou postavu. Šmahel na konci své jinak bezvadné knihy dochází k závěru, že Hus zemřel za jakousi iluzi, za něco, co nemůže existovat. Je to určitá naivita, respektive tragický osud, který ale není tragický proto, že ho ostatní nepochopili, ale protože věřil v něco, co nemá opodstatnění. V tomto filmu je to trochu také, protože když se divák zeptá, proč šel Hus do tak zvláštního konfliktu a proč byl za to ochoten položit svůj život, vyznívá to nakonec tak, že byl prostě přesvědčený o tom, že má pravdu a že nemůže zpátky, protože by to bylo v rozporu s jeho osobní integritou. To už je ale 20. století a jisté pojetí lidské bytosti, se kterým můžu souhlasit, ale u Husa nic takového nenacházíme.

Mluvili jsme hodně o prvním dílu a jeho nacionalismu. Co vnímáte jako výrazné v těch dalších?

Druhý díl je velmi proticírkevní – tam jsme přesně v těch Vávrových kolejkách – a třetí díl, to je takový hollywoodský Hus, kterému záleží na jeho vztazích s kamarády. Co se týče té církve, má v celé trilogii – ale hlavně ve druhém díle – v podstatě dvě tváře. Tou první, kterou ztělesňuje kardinál Cossa, respektive později vzdoropapež Jan XXIII., je to pokrytecká instituce, ve které jde jen o moc, peníze a sex. Druhou tvář je pak fanaticismus, kdy zase o peníze nejde, ale Husa je potřeba bez debaty upálit jako fanatika. Skutečnost, že církev v té době také přináší lidem něco dobrého, tady úplně chybí. To je problematické, protože sám Hus přeci tu církev miloval.

Je možné vůbec vzít tak starou látku a srozumitelně ji zpracovat, aniž bychom do ní vkládali nějaké svoje interpretace a anachronismy?

Uznávám, že je to velmi problematické. Hus se ale o něco zasazuje, něco odmítá a chce změnit církev tak, aby byla především lidštější. Kdybychom se tohle snažili nějak uchopit, je jádrem Husova boje teze, že milost Boží má být všem přístupná. Vůbec to nemusí být Boží milost v přísně církevním smyslu, ale v Husově díle i životě jde o narušování struktur, které se staví proti víře, že lidé mají cestu k Bohu otevřenou. Když se stane, že si nějaký papež něco vymyslí nebo nějaký prelát ustanoví nějakou zvláštní podmínku, Hus se ozývá a právě to je například jádrem celého sporu o odpustky. Ve věci Boží milosti a celistvosti života s Bohem a ostatními lidmi nesmí být kladeny žádné překážky nebo podmínky. Myslím, že jinak to nejde. Nedá se říct, že dnes tomu nerozumíme a Hus by byl fanatic – i když ta konkrétní otázka nakonec zní, kdo by dnes dobrovolně zemřel za svou víru v Krista. Snažit se pochopit právě tu celistvost milosti, v tom vidím smysl Husova příběhu.

Dá se ten náboženský rozměr spojit s tím, aby byl takový husovský film přijatelný pro širší českou veřejnost, která má k náboženství spíš odmítavý postoj?

Martin Fendrych říká, že je to od začátku odsouzeno k nezdaru, protože nemůžeme rozumět Husově víře a tedy ani Husovi jako takovému. Ale já si myslím, že docela dobře dovedeme vysvětlit, co je láska. Nemyslím tím přímo erotickou lásku – i když ta k tomu patří a nechci to oddělovat – ale znamená to především být přijat. A Boží milost je v principu přesně to, je to stejná zkušenost. Když jsem přijímán někým, kdo mě miluje, je to milost, protože v tom není moje zásluha, i když občas koupím nějakou kytku nebo dárek. Proč bychom o tom nedokázali mluvit? Každý takovou zkušenost má. Příklad českého filmu, který to všechno srozumitelně podává, představuje „Je třeba zabít Sekala“ – to je náboženský film, je tam Boží milost i zásadní pojmy křesťanské teologie a zároveň je to výborný film.

Kým je – i s ohledem na vaši konfesi a zaměření – Jan Hus konkrétně pro vás?

Myslím, že je vždycky důležité neztratit ze zřetele širší kontext, ve kterém Hus působil a do kterého sám přispíval. Nejlepší obrázek toho, co Hus chtěl, se nachází v rukopisu ze 16. století, z doby, kdy se už zformoval utrakvistismus a tu velkou dynamiku už měl za sebou. Je to Jenský kodex, ve kterém jsou proti sobě vždycky dva obrazy. Je to polemika – špatná církev na jedné straně, dobrá církev na druhé. Na jednom obraze, který možná znáte, protože je vymalován i v Betlémské kapli, jsou rytíři, kteří vtrhnou do Čech, a je to obraz bitvy těchto křížáků proti lidem, kteří brání českou reformaci. A ten protiobraz je velmi náboženský: je to vysluhování Večeře Páně. Je tam kněz, který vyslovuje eucharistické modlitby, jsou tam tři kalichy a vysluhuje se dětem. Jádro evangelia tkví podle tohoto pojetí v tom, že ti nejmenší, kteří ani nemají hlas a nemohou se sami za sebe postavit, jsou těmi prvními, kdo má bezprostřední vztah k Bohu. *Rozhovor vznikl pro pořad Hergot! na stanici Čro Radio Wave. Vysílal se 7. 6. 2015, Moderovali Jan Škrob, Petr Wagner a Dominik Čejka. Pro časopis Protestant 6/2015 redakčně upravil Jan Škrob.*

Český a Slovenský den na Masaryktownu

Letos již 20. června se konal na Masaryktownu Český a Slovenský den. Odpoledne uváděli Robert Tmej a Lenka Flachsová (na snímku vpravo nahoře). První část se konala u pomníku obětem komunismu, kde přítomní položili květiny a věnce. V druhé části přítomné pozdravili hosté federální poslanec za Scarborough- Guilwood John McKay, ontarijská ministryně práce a sociálního zabezpečení Mitzie Hunter MPP, bývalý vůdce ontarijské konzervativní strany Tim Hudak, který je nyní ontarijským poslancem za oblast Niagara West-Glanbrok (na snímku vlevo uprostřed), Robert Tripes - charge d'affaires českého velvyslanectví Ottawa, generální konzul v Torontu Vladimír Ruml s manželkou. Přítomné pak pozdravil předseda MMI František Ječmen (vlevo nahoře). Druhou část programu doplnili Sokolové, hlavně ženy a mládež (dva dolní snímky). V třetí části byl kulturní program, v kterém vystoupila řada učinkujících. Na snímku dole uprostřed je *Východná Slovak Dancers*. Při dopoledních bohoslužbách posloužil Reverend Ladislav Kozák.

abe

Uzbekistán

3. část

Taškent je starověké město s počátky z 2. až 3. století p.n.l. a v průběhu této doby se i jeho jméno měnilo. Byl znám i jako Džadž, Čačkent, Šaškent i Binkent. Své jméno Taškent dostal v 11. stol. a znamená to *město z kamene*. Stopy prvních obyvatel je těžko zjistit, protože dobová napadnutí, války a anexe jsou zapsány v jeho historii. Svému rozmachu se město těšilo v době *Hedvábné cesty*, kdy tudy projížděly karavany. Kdysi bylo obeháno 25 km dlouhou zdí s jedenácti vstupními branami, po které dnes, bohužel, nezůstala ani minimální památka. Odtud asi pramení jeho jméno. V dubnu 1966 byl Taškent postižen velkým zemětřesením, které zničilo půlku města a zanechalo 300 000 lidí bez příbytků. Nové město bylo třeba postavit a Rusové se chopili práce. Nastala modernizace v ruském stylu, tzn. široké bulváry, opulentní moderní budovy, krásné parky, obytné domy, ukončeny byly i první linky metra. S tím ale také začaly určité etnické nepokoje, protože na stavební práce přijelo hodně Rusů, kterým zde bylo pak nabídnuto trvalé bydlení a asi 20% z nich v Taškentu zůstalo. Proto se zde říká *u Rusů* či *u Uzbeků*. Toto i vysvětluje, proč je Taškent na jedné straně velmi moderní město s chybějící antickou atmosférou a na druhé straně velmi přelidněné staré město s duchem starověku, kam se ale peníze opomněly dát. Protiklady mne vzrušují a tak se stejným zájmem jsem obdivovala novou moderní výstavbu a vstřebávala již vánek Orientu, tak jako jsem se zamotávala v uzounkých uličkách starého města a zvědavě, jako malá holka, nakukovala pootevřenými vraty do dvorků omítnutých baráček.

Nedaleko odtud, kde jsem bydlela se nachází oficiální náboženské centrum republiky, tzv. *Khast Imom*. Jedna z budov je i sídlem muslimského výboru Uzbekistánu a jejich nejvyšší představený *velký mufti* je muslimský ekvivalent našeho arcibiskupa. Byla jsem ohromena - velký komplex na velké ploše, staré dobře udržované budovy, páteční mešita s dvěma čtyřiapadesátimetrovými vysokými minarety, *medressas* (muslimský seminář nebo typ střední školy poskytující vyšší vzdělání s internátním ubytováním pro žáky i učitele), vše posazené v rozkvetlém a zeleném parku. V tomto komplexu má být někde vystaven k nahlédnutí Korán ze 7. století, prý nejstarší na světě. Ptala jsem se několika zdejších, kde bych ho našla, každý mě posílal někam jinam, až potom nakonec jsem honbu za Koránem vzdala. Třeba to ani ti dotyční sami nevěděli!. Byla zřejmě polední přestávka, protože studenti v uniformách se vyrojili z budovy ven a hned jak mě jedna skupina z nich zahlédla, už následovalo focení a procvičování angličtiny. Byli ale začátečníci, takže jsem jim jen popřála hodně úspěchů ve výuce. Modrá a zlatá barva kopulí i keramické mozaiky svítily v plné kráse! Medressa je vždy postavena

do čtverce se vstupní branou, stejně jak tato a s velkým dvorem uvnitř v jeho středu se vzpínal k nebi již hodně starý krásně rostlý strom. Nízký kamenný ochoz kolem něj sloužil jednak jako odpočívadlo pro unavené nohy a potom také k pozorování jak svět se točí kolem nás... Stěny budovy byly plné malých oken, zřejmě to ubytovny a učebny, v přízemí zase byla spousta dveří, která vedla do malinkatých krámečků se suvenýry a nebo i do dílniček, kde zdejší umělci - řezbáři i malíři - ukazovali, co umějí. Jako součást poznávání kultury země jsem samozřejmě do několika dílniček hned nahlédla. Pozorovala jsem řezbáře v akci, uměl to! Krásná práce. Hned bych si něco koupila a podpořila ho, ale vzhledem k váze baťo, který pak musím zvedat a nosit, jsem se na dřevěné výrobky jen dívala. Další obchůdek byl s keramikou, barvy Orientu v plné škále, i když k tomuto oboru mám blízko, tak i zde jsem se jen dívala. Následoval krámeček s miniaturním malováním. Tady jsem strávila skoro celou hodinu, neboť jsem se dostala do rozhovoru s malířem, *povídkem* a moje ruština se už za dobu mého pobytu v bývalých ruských zemích natolik vylepšila, že jsem byla schopna konverzaci udržet. Přistihla jsem ho v plné práci, na malý dřevěný talířek maloval malé kyticky a líbila se mi preciznost jeho dokončení. Během té hodiny, co jsem tam pobyla, žádný zákazník nepřišel, ale starosti si nedělal, jak jsem si všimla, a maloval v poklidu dál. Hlavně on se vyptával a já odpovídala. A jak to vždy začíná, tak první otázky jsou: Jak se mi líbí v Taškentu, odkud jsem přijela, kde jsem se naučila rusky, proč cestuji sama - časté otázky v střední Asii. Zajímá se o život v Čechách a čím se živím, že si mohu dovolit cestovat. Velmi se omlouval, že se tak vyptává, ale že ho zajímá, jak se žije jinde. Samozřejmě, že já o Kanadě ani slovo, jsem Češka a kde žiji, o tom se nezmiňuji. Nemohl pochopit, že jednak cestuji sama, že i bydlím sama a proč nebydlím s rodinou, jak je jejich tradičním zvykem. Ženská otázka mu dost vrtala hlavou, ale jak jsem se potom dozvěděla, přečetla a bylo mi i potvrzeno, tak uzbecké ženy mají ze všech bývalých zemí sovětského paktu nejméně práv, ba dokonce i svatby jsou zde domlouvány. S rozpadem Sovětského svazu odpadly i peníze, sociální podpory skoro neexistující. Starší ženy, pokud nežijí společně s rodinou a nebo žádnou nemají, žijí v chudobě. Vídávala jsem je sedět na trhu na židli či na chodníku a prodávat co doma zbylo a nebo žebrały, aby bylo aspoň na chleba... Častokrát jsem jim do kasičky přidala.

I moje vegetariánství přišlo na přetřes, tady je maso základem obživy, nejoblíbenější je skopové a čím víc tučné, tak tím prý je chutnější. (Tohle potvrdit nemohu, ale na trhu jsou vůně teplé kuchyně cítit velmi silně. Že by to skopové?). Poctivě jsem odpovídala, ale hlavně jsem

mu pak zdůraznila, že se mohou považovat za šťastné lidi, protože tu mají čistý vzduch, přírodní, dalo by se říci organické zemědělské plody, jak ovoce tak i zeleninu a hlavně bez chemických postřiků, osvěžující dobrou vodu, která se dá pít z vodovodu a i zdravé maso bez hormonálních přísad. „*V tom je vaše velké bohatství,*“ a dodala jsem, „*jsste velcí vývozci bavlny a sedmí producenti zlata na světě. Máte zemní plyn, uhlí, měď, olej, stříbro i uran. Jste bohatí!*“ Neopomněla jsem se zmínit také o jejich dlouhé historii, Amir Timurovi a pochválila jsem i krásnou přírodu. Přemýšlel o tom, co jsem mu řekla, zřejmě takhle o své zemi nikdy nepřemýšlel. Myslím si, že jsem ho potěšila. Na rozloučenou jsme se domluvili, že až se vrátím zpátky z Bukhary, tak se u něho ještě stavím. Jeho matka mi prý připraví tradiční jídlo, *plav*, (rýžový pilaf) pro mne tedy bez masa. Skutečně jsem se za týden v jeho dílničce zastavila, pokrm byl chutný a koupila jsem si od něho na památku našeho setkání onen malovaný malý talířek, na kterém pracoval při mé první návštěvě. Byl spokojen. Velmi srdečně se se mnou loučil.

K politice jsme se nedostali, neboť jak jsem se již dříve zmínila, Uzbekistán je stále silně kontrolovaný politický stát, v současnosti pod záminkou islamismu je potlačována jakákoliv opozice, vojáci i policie jsou všude kolem. Metro, banky, nádraží, vstup do obchodů, všude jsou přítomni, na trhu je uniforem vidět nespočetně a *podezřelým* hned kontrolují co mají v tašce. Mně se to nikdy nestalo, ba naopak se na mne vždy přátelivě usmáli. V roce 1999 vybuchlo u metra šest aut s bombami, zabilo to 16 lidí a poranilo více než st. Od té doby jsou bezpečnostní kontroly ještě více zpřísněny a vojáků přibýlo. Pro cizince je povinností nosit cestovní pas stále u sebe, jinak pak vysvětlení by probíhalo na policejní stanici. Jak mi pan bytný na moji otázku odpověděl: „*Nechceme být druhý Afghánistán*“. Snídaně nosil sice velmi chutné, ale i on se hodně vyptával, hlavně proč jsem zrovna přijela sem k nim, do této země. Řekla jsem mu, že o životě v Uzbekistánu se toho v naší zemi moc neví, že mě fascinuje jejich kultura, historie a že jsem mj. i zvědavá ženská a že z těchto důvodů jsem jak Kyrgyzstán, Kazachstán, tak i jejich zemi chtěla navštívit. Ještě měsíc pobytu tady, tak tutově budu mluvit plynulou ruštinou!! Individuální turistika zde masová zatím není, ale s přibývajícím teplými dny jsem tu již viděla *autobusové turisty*, nebo-li zájezdy.

Uzbekistán je stále ještě jednou asi už z velmi mála zemí, kde je velmi čilý *černý* trh na výměnu peněz, inflace je zde vysoká. Každý o tom ví, když jsem se zeptala náhodného chodce, kde si mohu vyměnit peníze, tak mi rovnou řekl, kam mám jít. Vůbec se nepodivil mé otázce. Jak mým pravidlem vždy bývá - nová země, jiná měna, hned k bance a k ATM. Tady byl postup jiný. Existují tu dva výměnné kursy, oficiální a *černý*, nejoblíbenější jsou americké dolary a eura. Pamatujete, jak to kdysi bylo při našich prvních návštěvách po devětaosmdesátém v Čechách? Stejně je to pořád tady a rozdíl jsou asi 30%. Jak jsem se dočetla, tak na veškeré výměny peněz musím mít doklad, kterým se při výjezdu musím prokázat, ale jak se ukázalo, nebylo to tak. Co jsem potřebovala, bylo víc dolarů a tak jsem se vypravila do Národní banky, která jako jediná v městě mi mohla na Visa kartu dolary vydat. Byla to trochu nervní výprava a i když jsem adresu měla, tak potíže nastaly, když jsem se snažila banku najít. Měla jsem u sebe sice tři různé mapy, ale na každé z nich se stejná ulice jmenovala jinak. Zřejmě přejmenování ulic je jednou z oblíbených marností úředníků města. Nezbyvalo než se ptát a ptát, až nakonec se mi podařilo k bance dojít, oddechla jsem si! Následoval policejní doprovod k ATM. S penězi v kapse jsem šla zpátky na trh, kde jsem asi příliš zapadla do houfu lokálních a nikdo mi výměnu peněz nenabídl. Možná už i moje kalhoty odpovídaly pěti měsícům na cestě a překupníci mě nebrali jako „*bohatou*“ turistku. Vždy věřím v pozitivní konce, výměna se podařila a za svých 200 amerických dolarů, jsem si nesla tašku plnou zdejší měny. Ta váha! Za jeden dolar na černém trhu jsem dostala 2800 soms, bankovky v nižších nominacích, bylo tak lepší, na trzích by prodávající těžko měnili. Platila jsem za všechno v lokální měně, takže pro mne tu bylo velmi levné. Po zkušenosti s hledáním banky a dlouhých bulvárů jsem si na další vyřizovací akci vzala taxíka. Potřebovala jsem si zajistit odlet ze země do Čech. Moderní budova nádraží, kde jsem si koupila jízdenku na

vlak do Samarkandu, i kancelář Českých aerolinek byly od sebe dost vzdáleny a ještě k tomu ve spleti ulic a uliček. Čas je teď pro mne drahocenný a tak jsem byla ráda, že jsem si taxikáře najmula. Ušetřila jsem tím několik hodin času, najeli jsme hodně kilometrů, k Čechům jsme jeli dvakrát, poznala jsem i více město a také díky dalšímu taxikáři, který udanou adresu zprvu také nemohl najít! V polední pauze mě vysadil v ruské části města u velkého

moderního trhu *Mirobod* se střešou létajícího talíře, kde nabídka zboží předčila moji fantazii. Opět jsem žasla! I podle prodavaček jsem věděla, že jsem u *Rusů*. Naproti se dmuly k obloze zlaté cibule ruského nového pravoslavného kostela. S taxikářem jsem se domluvila, že za hodinu zde u vchodu na mne počká a opět se vydáme za letenkou. Chtěla jsem mu zaplatit za čas i za kilometry, ale odmítl, že později vše vyřídíme. Byla jsem překvapena, ale i potěšena jeho důvěrou, že ho nezklamou a že za hodinu budu u chodníku na něho čekat. To by se v Praze asi nestalo. Ani tady v Kanadě. Prošla jsem se trhem, nádhera!, ovoce, zelenina, sušené plody - vše v přebytcích, velmi oblíbená tu jsou granátová jablčka – a pak hlavně saláty. Luštěniny, zelenina, vše se smíchá, přidá trochu koření a chuť je velmi dobrá. Hodně jsem jich tady za svého pobytu ochutnala, dnes jsem si pochutnávala na řepném, k tomu kus chleba, kefir i čaj na zakončení. Všechno jsem pořídila za dolar. Saláty byly denně na mém jídelníčku. U chodníku jsem čekala, taxikář přijel na čas, letenka ještě nebyla (jednalo se o příznivou cenu pro mne), musím přijít navečer. S mým sympatickým řidičem jsem se rozloučila, zaplatila jsem mu v přepočtu 12 dolarů, přidala tři navíc, byl šťasten a popřál mi dobrou cestu domů. Další *amin* - muslimské poděkování se sepjatými rukami a pokynutím hlavy - na rozloučenou. Třetí výprava do kanceláře, tentokrátě pěšmo, byla úspěšná, cena dobrá a tak poletím! Bohužel, musím ale oželeť tři dny pobytu v této zemi, nelétá se každý den. Tím tedy odpadá výlet k Aralskému moři a asi zřejmě i Khiva. Příště??

Navrus – slavnost jarní rovnodennosti, je tím největším svátkem, který se v zemích střední Asie slaví. Spadá na 21. března, v Kazachstánu na 22. Oslavy se již tradují z doby ještě než tudy táhl Alexandr Veliký, což bylo 330 pñl. V ruských dobách se slavilo pouze v úzkých soukromých kruzích, Josef i tohle odboural!, ale teď je to opět oficiální dvoudenní záležitost s tradičními hrami, hudbou, tancem, drama, pouliční umění, kolotoče, hojně jídla, pikniky, přátele, zkrátka vše, co tato velkolepá oslava přináší sebou a každý si určitě přijde na své. Tradičně, i veškeré dluhy se mají před oslavou zaplatit. Tradičním pokrmem připravovaný ženami je *sumulak* – pšenice namočená do vody po tři dny až do vzklíčení, potom se umele, přidá se mouka, olej a cukr a pomalu se vaří na mírném ohni 24 hodin. K tomu se pak dle chuti přidává sedm dalších přísad, které všechny začínají s arabským „sh“, rozloží se na stole a strážníci si ochutí uvařenou kaši. Jsou to – víno, mléko, sladkosti, cukr, vodová zmrzlina, symbolicky svička a nové poupě. Svička má počátky ještě z doby oslav

před islámem, poupě znamená začátek života. Škoda, že zvědavosti bych kaši určitě ochutnala, ale nebyla! O svátku jsem byla informována, těšila jsem se, že se půjdu do města podívat. Přípravy byly veliké, parky zářily čistotou, pódia rostla, květinová výzdoba nádherná a jak mi městský zřízenec sdělil, tak všechny městské fontány tyto dva dny budou nepřetržitě stříkat vodu. Večer ohňostroj a veselí po celou noc, rodiny se sjíždí z celého okolí, město se zaplňuje... Jak to už ale v životě bývá, tak není dobré se moc na něco těšit, protože to může dopadnout úplně jinak. Také to tak dopadlo. Přes noc začalo pršet, teplota klesla aspoň o 15°, ráno sice nepršelo, ale kdo ví jak bude. Vyšla jsem ven bez teplé bundy, ale záhy jsem toho litovala. Měla jsem v zásobě sice návštěvu několika museí, ale byla jsem varována, že ve dnech státního svátku budou asi zavřena. Přesto jsem zkusila své štěstí. Muslimské, s lokací na *Khast Imom*, kousek od mého bydliště, bylo, bohužel, dnes zavřené, ale stejně tak museum zdejšího národního hrdiny Amir Timura. To mě docela mrzelo, plánování mi tentokrátě nějak nevyšlo. Byl to nelítostný, krutý, bezcitný, nemilosrdný válečník, který se v letech 1336-1405 postavil na odpor mongolským dobyvatelům. V této době vytvořil obrovskou říši rozkládající se především na území dnešního Iránu, Turkmenistánu, Uzbekistánu a Afghánistánu s hlavním městem Samarkandem. Nechal také bohatství z dobytých zemí vozit do Samarkandu. I když to byl válečník se všemi přídatnými jmény, která jsem uvedla, který ze zacementovaných hlav vojáků poražené armády stavěl věže a v době jeho válečného působení přišlo o život více jak milion lidí, přesto i tak je uctíván jako národní hrdina. Jeho vnuk, známý jako Ulugbek (1394-1449) byl milovníkem vědy a i když za jeho čtyřicetileté vlády říše ztrácela na významu, tak současně se ale Samarkand stal jedním z nejvýznamnějších vědeckých center té doby. Podobně jako Čingischán, také krutý válečník a dobyvatel, je velkým hrdinou Mongolů. Každý národ potřebuje mít někoho, ke komu může vzhlízet. My máme Jana Husa, Masaryka a teď i Havla. Aspoň někteří z nás. Někdo šavlí, někdo slovem. Ke komu vzhlížíte vy?

Metrem do středu města, Národní museum je poblíž náměstí Nezávislosti, kde je také hlavní dějiště oslav – tance a zpěvu. Museum jsem našla, bylo otevřené!, ale zpěvu a hudby nebylo. Ani fontány nestříkaly. Matka Příroda si opět zahrála dramatickou roli a pokazila hodně radostí. Připadalo mi, že půl města si našlo před deštěm úkryt v muzeu, bylo tu dost plno. Velká moderní budova, dobrá zastávka k lepšímu porozumění historie regiónu a Uzbeků - od začátků až po dnešek, malá část expozice byla věnována i Timurovi a tak se mi dostalo aspoň trochu poukání na bolístku. Najdeme tu i svatyni současného presidenta Karimova (1990-dodnes) s hlubším pohledem na jeho roky vládnutí. Zprvu byl sice uzbecký režim považován za diktaturu, ale v souvislosti s demokratizačními procesy v posledních letech dochází k postupným změnám. Neschází ani části jeho projevů. Ale jak místní říkají: „...vime co máme, nevime, co bychom dostali.“ S prohlídkou jsem

nespěchala, neb venku opět hustě pršelo, neměla jsem deštník ani pelerínu. Paní pokladní se nade mnou ale ustrnula, dobrá to duše, našla igelitový větší pytel, já si dala kousek přes tašku a zbytkem jsem se přikryla a vyrazila statečně ven do deště.

Jak jsem se zmínila, tak orientace podle mapy v Taškentu nebyla snadná, díky častým přejmenováním ulic a nepružnosti lokálních podnikatelů vytisknout nové. Ale jsou nutné? Z 95% sem turisté přijíždějí se zájezdem a o vše je jim postaráno, no a těch pár vandrovníků si už nějak poradí. Moje orientační body byly velké budovy, hlavní bulvár a náměstí. Jednou při toulce městem jsem se dostala na kulaté prostranství – *Amir Timur Maydoni* (náměstí), které mě upoutalo hned několikrát. Předně tedy obrovskou bronzovou sochou Timura na koni, potom *Dom Forum*, vládní budova, kde se pořádají státní oslavy i recepce pro vybrané hosty. Je to obrovský celek, podle mne líbivý. Kousek vedle je i již zmíněné museum Amira Timura a v neposlední řadě obrovský hotel Uzbekistán, jeden z mých orientačních bodů, taková vysoká kolmá stěna s množstvím oken. V mnoha případech byl i mojí záchytnou stanicí. Když bylo třeba koupit pohlednice – tak jediné tady, zkusit štěstí s novou mapou – k dostání jediné tady. Posilnit se a nebo použít i toaletu – tak také tady. Jednou jsem tu takhle seděla a popíjela Fantu, když jsem najednou uslyšela hudbu. Vyjdu ven a tam u hlavního vchodu stálo deset trubců s dlouhými trubkami a zaznívaly fanfáry. Přicházeli i velmi dobře oděni lidé, jak muži tak i ženy, byla zde svatební hostina. Ženicha a nevěsty jsem se, bohužel, nedočkala. Co mě ale velmi upoutalo, byly zdejší ženy, s jakou elegancí se pohybovaly. Přála bych si, aby ženy jak v Kanadě tak i v Čechách je viděly, protože i když mají šátky ovázané kolem hlavy, nic to na jejich vzhledu neubírá. Naopak, šátky mají barevně sladěny se svým oblečením, nosí kratší nebo i delší sukně, k tomu vysoké podpatky, krásně nalíčené obličej, jen jsem zírala. Potrpí si na samet a hedvábí, která je silně zdobena zlatem či stříbrem. Jsou to moderní princezny Orientu. Připadala jsem si najednou jako vesničanka z toho nejzapadlejšího konce světa.

Promoklá a hladová, jsem se z muzea vracela zpátky domů, jela jsem metrem a na trhu jsem si koupila *samsy* – těstové taštičky plněné špenátem – sušené ovoce i ořechy. O večeri jsem měla tedy postarano. Po sprše v příbytku mě ale čekalo ještě jedno překvapení. Pan domácí, trochu excentrický profesor historie, jak jsem ho poznala, mi přinesl jako obvykle konvici s čajem, ale také si přinesl sebou hudební nástroj *dutar* (dvoustrunná kytara s dlouhým krkem) a začal mi hrát a zpívat, takže jsem měla malý koncert. Měl příjemný hluboký hlas a zvuk nástroje se mi líbil. Zalezlá ve spacáku, dobře se mi té noci spalo.

Zítřejí vlakem do Samarkandu a pak do Bukhary. Už se těším, obě místa jsou perlami Orientu.

O tom ale až příště.

Na co se dnes těšíte vy?

Nada Humlová, červen 2015

Oranžová revoluce anebo orange crush

Pátého května 2015 proběhly v Albertě provinční volby, kdy se doslova utrhla lavina. Zvítězila strana NDP, která předtím u nich nikdy nevládla. Z 87 poslanců obsadili 54 křesel a tím vytvořili většinovou vládu.

Po 44. letech vlády PC (Progresivních Konzervativců) v Albertě nastala překvapující změna, kterou samotní občané neočekávali. Už před nějakým časem nastaly trhliny ve straně PC. Přesněji v roce 2002 odtrhnutím části členstva PC, která vytvořila svoji stranu Wildrose Party (WP). Nová strana si v zásadě ponechala stejnou konzervativní filosofii se snahou být ještě více pravicová. S programem zavést malé odklony a četné technické změny, jako je volba Senátorů, změny v důchodovém zabezpečení a přepracování systému honorářů v olejevém průmyslu.

Co se 5. května přihodilo? Z historie lidstva je známé pořekadlo, že „mimořádné časy vyžadují mimořádná opatření“. Ačkoliv i po poklesu ceny ropy (oleje) na poloviční hodnotu se nedá v Albertě mluvit o nějaké tragédii. Mentalita lidí však při každém zhoršení života a obavy o budoucnost vyvolávají snahu drasticky změnit vládu, která je právě u

moci. Je to jakési potrestání. Ačkoliv po zvážení situace nová vláda málokdy předvede voličům vytoženou změnu, či blaho naslibované před volbami.

Od svého vzniku NDP už vládlo ve všech provinciích Kanady kromě Quebecu. Před zvolením v Albertě v současné době vládli jen v Manitobě. Je ale známe, že ani zde nedělají divy, jak to mnozí občané od nich očekávali.

Jakmile nastane ekonomické zhoršení, snahou lidí je chytout se nějaké záchrany, která se jim zrovna nabízí. Mnozí jí nalézají v magickém slovíčku „socialistické“, které „Noví Demokraté“ mají též v preambuli programu své strany.

Jak je známe z dějin toto lákavé slovíčko se vymstilo nejen v komunistickém světě, ale též v hitlerovském Německu po svůdných slibech národního socialismu dělníků (NSDAP). Tato strana vzešla z těžké doby světové krize, ale jak se zá lidstvo se však dodnes nepoučilo.

Mnozí lidé, snad z neznalosti, nedávají do souvislosti komunistický socialismus s německým národním socialismem. Stalin i Hitler zaváděli své socialismy odkoukané od Marxe s velikou vervou a ještě s větším terorem.

Výsledek toho byl, že oba diktátoři mají na svém kontě miliony mrtvých ze záměru nastolit pro svůj lid „socialistické dobro“. Je velice běžné nepřipisovat Hitlerovi socialismus z důvodu nepošpinit ideu komunistického socialismu, který po válce nejenže přežival, ale rozšířil se ve světě jako epidemie. Raději se mu dává přívlastek „fašismus“ Mussoliniho, který však zrovna tak s oblibou zaváděl socialismus. Typické rysy fašismu byly rovnostářský kolektivismus! Výrobní prostředky musely sloužit „kolektivnímu“ prospěchu! Obdobně jako byly kolchozy v SSSR. (Nikoliv sloužit každému občanu tak, jak je to v demokraciích).

Největší otázkou zůstává: „Jak vůdcové tohoto ražení vědí, že právě socialismus je pro lidstvo ten spásný způsob života?“ Co je vede k přesvědčení, že pilný člověk se musí podělit o svůj úspěch s člověkem, který chce žít na úkor druhého?

Pro socialismus je nejvíce zavádějící jeho široký pojem. Z toho důvodu většina lidí nerozezná rozdíl mezi „společenskou potřebou“ – nutností a „společenským rovnostářstvím“ – socialismem! Společenskou potřebou jsou školy - výuka, společná měna, obrana země (armáda), zdravotnictví, komunikační sítě, zajištění v neschopnosti. Nikoliv však všechny vymoženosti obyvatelstva a výdobytky házet do jednoho koše a potom lid podělit, ani ne podle potřeby každého, ale podle uvážení rozhodujících činitelů.

Skutečnost je taková, že růstem socialismu úměrně klesá svoboda běžného obyvatele. Příkladem může být současná radikální levicová strana SYRIZA v Řecku. Byla zvolena na slibech, že vyvedou zemi ze všech „finančních nesnází“. Jaký je výsledek? Země se nadále utápí v dluzích, jako před jejich zvolením.

S podívem jsem četl snahu vůdce strany Alexise Tsiprase o zavedení nákupního zákona. Nákupy obyvatel za větší sumu než 70 € by se musely nakupovat jen na karty (debitní, kreditní), aby stát měl lepší daňovou kontrolu. Zde je vidět, jak jde socialismus ruku v ruce s omezováním občana.

Takový zákon by sice částečně zabraňoval „podvádění“, daňovým únikům, podzemní ekonomice a krádežím ze společného majetku, které lze považovat za další známou vlastnost socialismu.

Přehnaný socialismus jaký vede Nicolás Madura ve Venezuele nebo Castro na Kubě stačí pohltit většinu výtěžku národního důchodu natolik, že prostý lid nemá potom dostatek zboží pro svou potřebu. Vládám to ale nevdám, hlavně když uskutečňují výsadu socialismu „rovnost všech“, aby i lékař měl stejný příjem jako kterýkoliv dělník. Přesto ani v socialismu neexistuje rovnost. „Všichni jsou si rovni, ale někteří jsou rovnější“, jak to napsal George Orwell ve Farmě zvířat.

Po volbách obyčejně netrvá dlouho, kdy nová vláda musí čelit realitě a teprve potom se také uvidí co nová premiérka Alberty Rachel Notley předvede. Pokud by se dala cestou ontarijského premiéra v roce 1990 (NDP) Boba Rae, který věřil, že státní utrácení je správnou cestou ven z nesnází – z recese. Výsledek však byl neblahý. Následně z přemíry rozvažovacího utrácení byla jeho vláda nucena zavést úsporná opatření předtím nikdy neznámá v Ontariu. Zvýšily se daně, provincie se stala méně schopná konkurence. Bob Rae změnil „mající provincii na nemající“. Jak je vidět na Venezuele, ani veliké olejové bohatství nezaručuje občanům blaho, nehospodáři-li se prozřetelně.

Vilém A. Kun, Winnipeg

Poznámka redaktora: Nevidím tragédii v tom, že se dostane v některé provincii k moci levicová NDP, ale skutečné ohrožení svobody vidím v připravovaném zákonu Bill C-51, který připravuje pravicová Harprova vláda. Tento zákon by zvyšoval pravomoc tajných služeb a omezoval by svobodu slova.

Aleš Březina

Financial

Kursovň listek

100 Kč	5,13 CDN
1 CDN \$	19,50 Kč
1 EURO	1,39 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	1,23 CDN \$
1 CND \$	0,81 US \$

Universal Currency Converter - 22. 6. 2015

1 CDN \$	19,54 Kč
1 EURO	27,26 Kč
1 US \$	23,96 Kč
ČNB - 22. 6. 2015	

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

Káblovka

Your Connection To Home
online TV
www.onlineTV1.com The future of IPTV

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Káblovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

Nyní je snížena cena o 13 % při nákupu 24 láhví o dalších 9%!

Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Kanadská mozaika

Lenka Lichtenberg v Praze

Rádi bychom vás informovali o koncertě, který se konal v neděli 28. června v Jeruzalémské synagoze v Praze. Kanadská skladatelka a zpěvačka českého původu Lenka Lichtenberg, kterou pamětníci možná znali pod jménem Hartlová jako dětskou partnerku Jiřího Suchého v Semaforu, představila posluchačům neobvyklý program. Jeho středem bylo představení nového CD *Lullabies from*

Exile, na kterém se prolíná irácko-židovská hudba s tradičními jidiš i českými a slovenskými písněmi - spolupráce Lenky Lichtenberg s proslulým virtuózem na arabskou loutnu Yairem Dalalem.

Hudbu dále umocňuje další světoznámá osobnost židovské hudby Alan Bern, jakož i kanadský klarinetista Mike Anklewicz s původními skladbami. Vynikající čeští hudebníci

David Dorůžka a Tomáš Reindl doplňují tento unikátní mezinárodní soubor.

Newfoundland a Labrador

Provincie zahrnuje Labradorský poloostrov a ostrov Newfoundland. Název vznikl z anglického New found land (nově nalezená země) a slova „lavrador“, které pochází z portugalštiny a znamená ten, komu patří země. Dříve se tato provincie jmenovala pouze Newfoundland, název se oficiálně doplnil až roku 2001. Oficiální řečí je zde sice angličtina, ale existuje zde dialekt, který je kombinací angličtiny, francouzštiny a irštiny. St. John's je hlavním městem této provincie a také největším centrem severovýchodního pobřeží Kanady. Díky svému krásnému chráněnému přístavu má město dlouhodobou nadvládu nad rybářským hospodářstvím ostrova. Přístav má podobu jakéhosi fjordu, je tak dobře chráněný před atlantickými bouřemi. Jeho historie sahá až

do roku 1583, tehdy sem připlul Sir Humphrey Gilbert a zabral ostrov ve jméno královny Alžběty. Poloha přístavu předurčila další osud města, stejně jako tomu bylo u mnoha jiných velkých kanadských měst na pobřeží Atlantiku. Kanadskou mozaiku vydává Kanadské velvyslanectví v Praze <http://www.sunnycanadian.cz>

Kanadské bistro v Praze

V den oslav Dne Kanady se v Praze Karlíně otevírá kanadské bistro *Garage*, kde je možné ve stálé nabídce ochutnat kanadskou pochoutku Poutine, ale i další kanadská jídla jako pečené, pomalu tažené vepřové maso s omáčkou. Poutine zde bude servírován ve více variantách, s domácí omáčkou a sýrem, který se vyrábí na farmě zde v České republice. Restaurace sídlí kousek od metra Křižíkova, ulice Křižíkova 58.

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE
Aerodrome

BISTRO 26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Před uzávěrkou:

Střední Evropa hodnotí dohodu EU o uprchlících kladně

Česko i další země EU si mohou samy určit, kolik uprchlíků ze Středomoří nebo Blízkého východu přijmou. Vyplývá to ze závěrů bruselského summitu. Premiéři a prezidenti zemí EU na něm odmítli povinné kvóty, zároveň se ale zavázali, že budou migranty přijímat dobrovolně. V součtu by měla celá unie do dvou let umístit 60 tisíc běženců, v českém případě to nejspíš budou stovky ročně. Česko, Slovensko nebo Maďarsko jsou s výsledkem summitu spokojené, například Itálie ho ale kritizuje.

„Tento tlak jsme ustáli tak, že můžeme ukázat malé věčko. Dosáhli jsme toho, čeho jsme chtěli,“ řekl po jednání slovenský premiér Robert Fico.

Mluvil o velkém tlaku na zavedení povinných kvót, kdy by každá země musela přijmout tolik uprchlíků, kolik jí vypočítala Evropská komise.

Místo toho teď státy během července samy nabídnou, kolik běženců přijmou. Dobrovolné přijímání uprchlíků si vymínila skupina sedmi zemí včetně Česka.

Český rozhlas Radiožurnál 26.5.15

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN existuje od roku 1954. Nachází se 80 km na sever od Montrealu v lesích Lanaudierského pohoří. Kapacita tábora je 66 dětí. Tábor pro děti od 6 do 16 let bude mít opět jeden tří týdnenní turnus, a to od 5. do 25. července. Cena je vynikající: 395\$/1 týden, 765\$/2 týdny a 960\$/3 týdny. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Poskytujeme slevy pro skupinové účasti. Pokud nám seženete nového účastníka, tak na požádání obdržíte odměnu 20 \$ za každý týden jeho účasti.

Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo, nádherná příroda. V táboře nabízíme: hry v přírodě a výlety k vodopádům a jinam, volejbal, fotbal a košíkovou. Velký úspěch mají noční hry za použití baterek. Ve dvou klubovnách se pořádají tance, provozují ruční práce, hraje pingpong a jiné hry. Na velkém jezeře Lafond máme soukromou pláž kde v čisté vodě provozujeme plavání, kanoistiku, kajakaření a rybaření. Protože máme nadbytek našeho dříví, děláme časté táborové ohně. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky či slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme vedoucí k dětem a kuchařky. Přednost mají bývalí účastníci. Přihlášky na dětský tábor a jiné důležité informace jsou na internetu: www.hostyn.org

KONTAKTY: Tábor povede již po třinácté **Ředitel dětského tábora:** RNDr. Josef Maxant, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, camp.hostyn@gmail.com; **Sekretářka:** Viera Šebénová, Tel. 514-385-5153, hostyn@live.com

President Asociace Hostýn: Zdeněk Nosek, Tel. 514-365-8863. Pár ukázek od dětí je na www.youtube.com pod heslem „Camp Hostýn“.

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings, Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel, Chicken Paprikash, Perogies, and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap. Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs. Heated Patio with TV.

781 Annette Street @ Jane Street

Toronto ON M6S 2E4

Jozef Karol Tel. 416 767 8882

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Ligová sezóna: Titul pro Čišu, Sparta bez trofeje a Baník pryč z Bazalů

Léto bude krátké, fanoušci bez oblíbených zápasů dlouho nezůstanou. Nastal čas zhodnotit sezónu 2014/15 ve fotbalové Synot lize.

Titul pro Čišu a spol. - Třetí ligový titul, to už je pro mistrovskou Plzeň pořádná porce. A její úspěšná dynastie ještě zdaleka nekončí. Letošnímu triumfu nechyběly ani dojemné příběhy. Viktoriáni vyhráli titul jak pro vážně nemocného spoluhráče Mariána Čišovského, tak třeba pro matadora Pavla Horvátha, který uzavírá bohatou kariéru.

Sparta bez trofeje - Loni Letenští získali domácí treble, letos však ani jednu z trofejí neobhájili. Do Ligy mistrů znovu neprošli, v Evropské lize skončili už na podzim, v domácí soutěži nestačili na Plzeň a v poháru vypadli s Jabloncem. Neúspěšnou sezónu odnesl trenér Vitězslav Lavička, káru teď místo něj tlačí dál Zdeněk Ščasný.

Liga základem národňáku - V lize se nenávidějí, ve vzájemném duelu si šlapou i po zádech a jindy se osoučují na sociálních sítích. V reprezentaci ale spartané a viktoriáni táhnou za jeden provaz. Národňák už zdaleka není souborem legionářů, Pavel Vrba stává na Spartě a na Plzni, krajáci jsou v základní sestavě v menšině.

Pozor na Galácticos - Dost dlouho se přezdíve po vzoru Realu Madrid sami smáli, jejich soupeřům ale do smíchu nebylo. A nebude. „Velkej čáp“ Miroslav Pelta si usmyslel, že udělá z Jablonce evropský tým. A když si první muž českého fotbalu něco umane, není s ním legrace. Pro letošek se na Střelnici spokojili s třetím místem, příště už chtějí ještě výš a dál...

Po 56 letech pryč z Bazalů - Ostravský Baník v lize dál vrávorá. Ani návrat Milana Baroše nemohl zastřít spoustu přehmatů, v nichž si vedení klubu libuje. Po 56 letech se navíc Baník stěhuje do Vítkovic a opouští slavné Bazaly, kde už se liga hrát nebude.

Přestřelka kanonýrů - Letenský kapitán David Lafata již počtvrté získal korunu krále střelců, tentokrát za 20 branek. Bitva o ni však zuřila až do posledního kola, v němž spartan rozhodl. Jen o jeden gól méně nastřílel slávista Milan Škoda.

Turbulentní Slavia - Ani životní sezóna jejich kanonýra však červenobílým nepomohla aspoň do první poloviny tabulky. Když sešívání porazili Plzeň a v úvodu ročníku vedli tabulku, zdálo se, že jejich rehabilitace za mizernou minulou sezónu je dokonalá. Jenže pak zase upadli do záchranářského pachtění a výsledkem je bídné jedenácté místo.

Příbram málem dotančila až do Evropy - Fotbal je přece zábava, což fotbalisté Příbrami předvádějí dokonale. Pod vedením kouče Pavla Tobiáše nacvičili spoustu originálních standardek, při nichž uvádějí soupeře ve zmatek shlukováním hráčů a tanečním rejdním. A jde jim to tak dobře, že tým zpočátku ohrožený sestupem nakonec až v posledním kole přišel o naději na postup do předkola Evropské ligy!

Výkyvy pod Ještědem - Z výkyvů fotbalistů Liberce byl i Ještěd kolikrát nakřivo. Mužstvo, které v minulých sezónách slavilo postup do vyřazovací části Evropské ligy, tentokrát poprvé v historii samostatně domácí soutěže přezimovalo na sestupové příčce. Kouč David Vavruška pak Slovan na jaře nejen zachránil v lize, ale získal s ním i domácí pohár. Zázračný spasitel ovšem v posledním den sezóny oznámil, že odchází do Teplic...

Hrdličkova smrt - Jsou chvíle, kdy góly a body jdou na druhou kolej. Loučení s teplickým ředitelem k nim patřilo, zkušený funkcionář

František Hrdlička zemřel začátkem srpna ve věku 57 let.

Máme sprej, jsme světoví - Ne každá novinka ze světové scény tak rychle zdomácní, ale spreje v rukou rozhodčích určené k přesnému dodržování vzdálenosti zdi při standardních situacích se v lize objevily velmi brzy po světovém šampionátu. A šéfka komise rozhodčích Dagmar si mohla jen povzdechnout, že světoví jsme mohli být už dávno, protože sprej si kdysi z Brazílie přivezla, ale tehdy ještě byla při jeho prosazování vydávána za bláznosť.

dos, Sport.cz

Závěrečná tabulka Synot ligy

1. Plzeň	30	23	3	4	70:24	72
2. Sparta	30	21	4	5	57:20	67
3. Jablonec	30	19	7	4	58:22	64
4. Boleslav	30	13	7	10	43:34	46
5. Příbram	30	12	7	11	40:45	43
6. Dukla	30	11	8	11	34:40	41
7. Teplice	30	9	11	10	41:37	38
8. Bohemians	30	10	8	12	35:41	38
9. Slovácko	30	10	7	13	43:46	37
10. Jihlava	30	10	6	14	33:38	36
11. Slavia	30	9	7	14	40:45	34
12. Liberec	30	7	12	11	39:43	33
13. Ostrava	30	8	9	13	23:41	33
14. Brno	30	9	6	15	34:45	33
15. Hradec	30	6	7	17	26:52	25
16. Budějovice	30	5	7	18	29:72	22

Závěr slovenské ligy

Slovan Bratislava vyhrál 3:0 v Dunajské Středě a posunul se na třetí místo před Trnavu, která prohrála 0:3 v Žilině. Trenčín ještě přizivil mistrovské oslavy triumfem v Zlatých Moravcích 3:1, o korunu pro krále střelců se podělí žilinský Jelić a Kalabiška ze Senice. Sestupuje Dukla Banská Bystrica. Trenčín se střetne v 2. předkole Ligy mistrů s rumunskou Steauou Bukurešť

Tabulka slovenské Fortuna ligy

1. Trenčín	33	23	5	5	67:28	74
2. Žilina	33	20	9	4	68:25	69
3. Slovan	33	18	3	12	49:42	57
4. Trnava	33	16	8	9	53:31	56
5. Senica	33	12	11	10	52:50	47
6. Košice	33	11	8	14	43:48	41
7. Ružomberok	33	10	10	13	41:45	40
8. D. Streda	33	9	12	12	32:44	39
9. Myjava	33	11	6	16	38:53	39
10. Zl. Moravce	33	8	8	17	27:54	32
11. Podbrezová	33	7	8	18	32:54	29
12. Bystrica	33	4	10	19	29:57	22

ME: Island - Česko 2:1

Takže i Češi na Islandu padli. V šestém díle kvalifikace o EURO 2016 je pohřbil nepochopitelný kiks spartánského záložníka Váchy, který doslova vnutil Sighórssonovi gól a domácím výhru. Přitom Vrbovi svěřenci měli duel rozehraný skvěle, neboť po parádní střele autora důležitých kvalifikačních branek Dočkala vedli. Island se však mohutně nadechl a po Nizozemcích a Turcích porazil doma i Čechy. Ve skupině A se tak po výhře 2:1 dostal na první příčku, zatímco česká reprezentace po první prohře má na druhém místě na třetí Nizozemsko k dobru tři body. **Branky:** 60. Gunnarsson, 76. Sighórsson - 55. Dočkal. **Rozhodčí:** Collum - MacGrath, Connor (všichni Skotsko). **ŽK:** Rosický, Krejčí.

Slovensko - Makedonie 2:1

Slovenští fotbalisté porazili v Žilině Makedonii 2:1 a po šesté výhře v kvalifikaci o postup na mistrovství Evropy zůstávají v čele své skupiny. Slovenským reprezentantům vyšel úvod zápasu. První poločas se odehrál prakticky jen na polovině Makedonců a domácí se dvakrát gólově prosadili. V osmém minutě si na dlouhý míč Pekaríka naběhl Kornel Saláta a hlavou poslal míč do sítě. Po řadě šancí přidal druhý gól Marek Hamšík, který si šikovně pohrával s brankářem a skóroval do prázdné brány. Jenže ve druhém poločase se Makedonci zvedli a zápas zdramatizovali. O snížení se po rohu postaral Ademi.

Slováci ale nervózní konec zápasu zvládli, zároveň jim pomohla červená karta Hasaniho. Tabulku vedou s 18 body a po šesti zápasech mají zajištěnou minimálně účast v baráži.

UNIGLOBE Enterprise Travel

Formally Nitra Travel

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

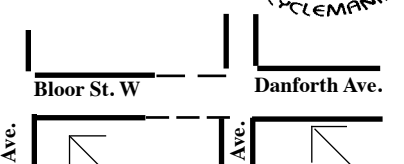
1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: By appointment

MEMBER OF:

Go, See, Experience

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

CYCLEMANIA

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

CYCLEMANIA

Signature Realty
INC. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Royalty Le Page

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo napsal Dům na prodej, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.branksky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Average Home Prices - November
in the Greater Toronto Area

Units Sold